

KARİN KARAKAŞLI: Tarih ile Coğrafya

Posted on 07/10/2014

Okul sıralarında çoğu zaman sıkıcı geçen ve ders kitaplarına kenar süsü yaptığım derslerdi Tarih ve Coğrafya. Akınlar, seferler birbirinin içine girer, hangi bölgede ne yetiştirildiği aklımdan uçardı. Tarih dersinde konu Birinci Dünya Savaşı'na geldiğinde ise, sıkıntının yanına isyan duygusu eklenirdi. Rus ordularıyla işbirliği yapan Ermeni komiteleri ve güvenlik nedeniyle sürülen Ermenilerden, hain Ermeni örgütlerinden ve daha bir sürü düşmanca şeyden bahis olur, bütün bunları bir de Ermeni olarak okumanın dayanılmaz hafifliği sarardı etrafı.

O gün bugün kaç kuşak geçti, biz halen resmi tezin diliyle yazılmış ders kitaplarından arınamadık. Ders kitaplarında Ermenilere yönelik ayrımcı ve ırkçı ifadelerin kaldırılması için nice alternatif kitap hazırlandı, projeler sunuldu ama heyhat, o bıçaklayan dilden bir türlü vazgeçilmedi. Hoş, zaten bu toprakların o ilk, o en büyük tabusuyla yüzleşmeden, tarih başka türlü nasıl anlatılacaktı ki?

Yeni eğitim yılında da ilk ve ortaöğretim tarih dersi kitaplarında yer alan, başta Ermeniler olmak üzere, etnik, dinî ve kültürel gruplara yönelik açık nefret ve düşmanlık içeren ifadelerle karşı, bir grup aydın, yazar, akademisyen ve sanatçı tarafından bir çağrı metni yayımlandı. Kısa çağrıda, "İnkılâp Tarihi ve Tarih Ders kitapları, başta Ermeni öğrencilerden olmak üzere, özür dilenerek derhal toplatılmalıdır. 2015'e giderken özlenen Türk Ermeni barışının yolu buradan geçer" deniyordu.

Esasen, bu kitaplar için Ermeni öğrencilerden değil, ülkenin bütün gençlerinden özür dilemek gerekir. Çünkü en azından Ermeni öğrencinin kendi aile hikâyesine yaslanarak güç ve temiz bir yön bulma şansı var ama bu kitaplarla yetişen ve hayatında bir Ermeni'yle

karşılaşmayan gençlerin, bu toprağın halkı Ermenilere dair kuşku ve düşmanlıktan öte bir şey hissetmesine olanak yok.

Vatandaşı olan bir halkı sistematik bir karar ve uygulamayla katleden, yaşadığı topraklardan süren; okullarını, kiliselerini yerle bir eden; mallarına mülklerine el koyan bir yönetimi ve bu insanlık ayıbına bir şekilde ortak olanları sırtlamak, Cumhuriyet tarihi boyunca yinelenen katliamlara meşruiyet kazandırmaktan öte bir işe yaramadı. Kampanyanın imzacılarından Cumhuriyet ve T24 yazarı Aydın Engin ve Taraf yazarı Murat Belge'nin T24 binasına kapı altından bırakılan bir mektupla tehdit edilmesi ise, inkâr ısrarının gücüne delalet. El yazısıyla yazılmış şu nota bir bakalım: "Aydın Engin ve Murat Belge için karar alınmıştır ve şahıslar vazifelendirilmiştir. Tarih bilare bildirilecektir. Ben bir vatansever olarak buna çok yanlışı buluyorum. Arz ederim. Not: Şahıslara temiz alet verecekler."

Hiçbir ihbarın kale alınmama lüksünün bulunmadığı karanlık yıllardan geçtik, geçmeye de devam ediyoruz. Siyasetin gerildiği her ortamda ne gibi provokasyonlara başvurulabileceği hepimizin malumu. Aynı döneme denk gelen, Gazi Üniversitesi ve Azerbaycan Büyükelçiliği'nin düzenlediği 'Herkes Uyurken: Anadolu'dan Kafkasya'ya Ermeni Zulmü' isimli afiş yarışması da bu çerçevede değerlendirilmeli. Zira çağrı metni Ermenilere karşı nefret saçan yarışmanın, "Ermenilerin Türk milletine yaptığı soykırımlara duyarsız kalan dünyayı uyandırmak amacıyla" düzenlendiği, sonucunun ise Hrant Dink'in ölüm yıldönümü olan 19 Ocak'ta açıklanacağı ilan edilmiş. Çağrı metninin içerik ve üslubu adına "Herkes uykudadır(!)... Herkes uyurken(!) katledilen Türkler yine herkes uyurken tarihi gerçeklere aykırı bir söylemle Ermeniler ve destekçileri tarafından sözde Ermeni Soykırımı suçlamalarının da hedefi olmuşlardır" cümlesini de ibretlik olarak koyalım.

Bugün tarih ve coğrafya bizi yeniden sınıyor. Suruç ile Kobane arasındaki sınırı Kürt halkının iradesi çoktan aştı. Devlet, PKK lideri Öcalan'la müzakere ederken, IŞİD belasına karşı cansiperane mücadele veren YPG'yi terör örgütü olarak görmeye meyyal bir akıl tutulması içinde. Çünkü Cizre, Afrin, Kobanê kantonlarından oluşan özerk Rojava yönetimi

sadece yıllardır varlıkları ve en doğal hakları ihlal edilen, sistematik biçimde zulmedilen Kürt halkına değil, hassas dengeli bütün Ortadoğu'ya başka türlü bir gelecek ihtimali için ilham veriyor.

Suruç ile Kobanê, Vakıflı ile Kesab, Arpaçay Nehri'yle ayrılan ve halen kapalı olan Ermenistan sınırı, resmi tarihi de, o tarihe sığınmaya çalışan devlet aklının sınırlarını da zorluyor. Çünkü özgürlük yalanlara sığmıyor. Tanığı ve öznesi olduğumuz tek gerçek budur.

Kaynak: [AGOS](#)